

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.II.37.701/2012/4.szám

A Kúria a Berecz Ügyvédi Iroda (dr. Berecz Zsolt ügyvéd, **cím**) által képviselt **Felperes** (**felperes címe**) felperesnek a Dr. ... jogtanácsos által képviselt Budapest Rendőrfőkapitánya (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) alperes ellen közigazgatási bírság ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Veszprémi Törvényszék 2012. július 4. napján kelt 2.K.20.613/2012/4. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a Veszprémi Törvényszék 2.K.20.613/2012/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felperest, aki a ... forgalmi rendszámú gépjármű üzemmentartója arról értesítette Vas Megye Rendőrfőkapitánya, mint elsőfokú hatóság, hogy ellene eljárást indítottak a 2010. július 30-án 10 óra 53 perckor ... főút helyszínen elkövetett, az 1/1975.(II.5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 26.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző sebességtúllépés miatt, mivel az 50 km/óra sebesség helyett 76 km/óra sebességgel közlekedett az általa üzemmentartott gépjármű. Az értesítésben tájékoztatták a felperest, hogy a közigazgatási bírság megfizetése alól mely esetben és feltételek mellett mentesülhet. A felperes az értesítést 2010. augusztus 31. napján vette át. Az elsőfokú hatóság ezt megelőzően 2010. augusztus 27-én hozott 21000/00414336/2/2010.ált. számú határozatával a felperest 30.000 forint közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte. A felperes a hatóság felhívására úgy

nyilatkozott, hogy 2010. július 21., illetőleg 2010. augusztus 1. napja között a gépjárművet hozzátartozója használta, ugyanakkor azonban nyilatkozattétel tekintetében mentességi jogával él, mivel nem kívánja hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolni. Az elsőfokú hatóság figyelemmel arra, hogy az értesítést a felperes a határozathozatalt követően vette át, 2010. október 28. napján kelt 21000/00414336/5/2010.ált. számú határozatával a bírságot kiszabó határozat indoklási részét módosította, rendelkező részét fenntartotta, tekintettel arra, hogy a felperes a mentesüléshez szükséges nyilatkozatot nem csatolta. A felperes beadványát a másodfokú hatóság fellebbezésként értékelve azt elbírált, és 2011. január 22. napján kelt 21000/00414336/10/2010.ált. számú határozatában az elsőfokú döntést helyben hagyta. A határozat indoklásában rögzítette, hogy döntését a KRESZ 26.§ (1) bekezdésére, a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 21-21/B.§-ok, és a bírságokról szóló 410/2007.(XII.29.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Kormr.) 1.§ (1) bekezdés és 1. számú mellékletére alapozta.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indoklása szerint nem vitatható, hogy a felperes az első értesítést az elsőfokú határozat meghozatalát követően vette át, azonban a benyújtott nyilatkozata alapján megállapítható, hogy 2010. szeptember 7. és 2010. szeptember 29-ei nyilatkozatában kifejthette álláspontját, melyet az elsőfokú hatóság a módosított határozatában értékelt is. A felperes nem volt akadályozva abban, hogy a mentesüléshez szükséges nyilatkozatot időben becsatolja, ehhez képest alaptalanul hivatkozott arra, hogy az első elsőfokú határozatot a hatóságnak vissza kellett volna vonnia, tekintettel arra, hogy a KRESZ szabályának megsértése megtörtént, azt a bizonyítékok alátámasztották. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem hivatkozott megalapozottan a felperes arra, hogy a hatóság az ügyintézési határidő megsértésével hozta meg a határozatot, mivel a 2010. július 30-án elkövetett szabálysértéshez képest - a 60 napos intézkedési határidőre figyelemmel - szeptember 16-án jogvesztő határidőn belül átvette az elsőfokú határozatot. Álláspontja szerint a felperes hivatkozása a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 51.§ (4) bekezdésében foglaltakra - miszerint a mentesség megilleti - téves. A jelen ügyben ugyanis nem a szabálysértésre és a büntetőeljárásra irányadó jogszabályi rendelkezéseket, hanem a közigazgatási eljárásra vonatkozó Kkt. előírásait kell alkalmazni, amely 21.§ (1) bekezdés a) pontjában és a 21.§ (2) bekezdésében egyértelmű rendelkezést tartalmaz tekintetben, hogy vagy az üzembentartóval, vagy a gépjárművet használatra átvevő személlyel szemben kell kiszabni a bírságot. A felperes tájékoztatást kapott arról, hogy milyen alaki és tartalmi előírásoknak megfelelő nyilatkozat csatolása eredményezheti mentességét, további hivatkozásai alaptalanok. Az elsőfokú bíróság

utalt a Legfelsőbb Bíróság iránymutató döntéseire, valamint az Alkotmánybíróság 60/2009.(V.28.) AB határozatára, amely az üzembentartó objektív felelősségével kapcsolatban kimondta, hogy a jogsértés tényére és az üzembentartói minőségre alapozott, a jogsértő bűnösségétől, illetve vétkességétől független felelősségre vonás önmagában nem alkotmányellenes, és nem eredményezi a jogállamiság sérelmét az, hogy a jogalkotó a büntetőjogban alkalmazott büntethetőséget kizáró okok rendszerét nem terjeszti ki a közigazgatási jogra. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az alperes jogszerű határozatot hozott. Határozatában megjelölte mindazokat a rendelkezéseket, amelyre döntését alapította. A felperesnek a perben tett bizonyítási indítványára kifejtette, hogy azok mellőzésére azért került sor, mert a bizonyítási indítványok a szabálysértés elkövetésére, annak tényére vonatkoztak, holott a felperes sem a közigazgatási eljárásban, sem pedig a keresetben nem vitatta a szabályszegés tényét, a sebesség túllépését.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, a keresetnek megfelelő döntés meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet jogsértő, mivel megsértette a Ket. 1.§-t, 2.§-t, 13.§-t, 50.§-t, 51.§-t, 53.§-t és a 103.§-ában előírt rendelkezéseket, valamint a Kkt. 21/A.§ (4) bekezdésében foglalt jogszabályi előírásokat.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a Ket. 53.§ (4) bekezdés ab) pontjában foglaltakat is, melyek értelmében a felperes nem volt kötelezhető a Kkt. 21/A. § (2) bekezdésében meghatározott nyilatkozat benyújtására és emiatt nem is lehetett volna szankcionálni. Az elsőfokú bíróság mindvégig elmulasztotta a fenti jogszabályi hivatkozások megfelelő értelmezését. Az elsőfokú ítélet nem adott választ arra sem, hogy miért nem alkalmazható jelen ügyben a Ket. 51.§ (1)-(4) bekezdése, valamint 53.§ (4) bekezdése. Vitatta az objektív felelősség fennállását, sérelmezte bizonyítási indítványa mellőzését.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú ítélet hatályában fenntartását kérte. A felülvizsgálati kérelemre tekintettel előadta, hogy a vonatkozó jogszabályokat az elsőfokú bíróság helyesen értelmezte, az ítélet jogszerű és megalapozott. A felperes nem támasztotta alá sem a 60 napos jogvesztő határidő túllépését, sem azt, hogy jogai a hatósági eljárás során sérültek volna. Az alperes kifejtette, hogy a Kkt. 21., illetőleg 21/A.§-aiban foglaltak alapján az üzembentartóval szembeni bírság kiszabás jogszerű volt. A rendelkezésre álló adatok alapján a közigazgatási hatósági eljárásban a felperes már állította, hogy más vezette a gépjárművet, azt azonban hitelt érdemlően nem igazolta, nem csatolt olyan okiratot, amely az objektív felelősség alóli mentesülését

eredményezhette volna.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 274.§ (1) bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Pp. 272.§ (2) bekezdése és a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott az alperesi határozat jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.

A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Kkt. 21/A.§ (4) bekezdésében foglalt előírást helyesen értelmezte. A Kkt. 21.§ (1) bekezdése szerint a gépjármű üzemeltetője, illetőleg a gépjárművet használatra átvevő személy felel azért, hogy az általa üzemeltetett, illetőleg használt gépjárművel történő közlekedés esetén a jogszabályi előírások, így a sebesség korlátozásra vonatkozó rendelkezések betartásra kerüljenek. Amennyiben a rendelkezésekkel ellentétes használat állapítható meg a Kkt. 21.§ (2) bekezdése szerint bírságot kell kiszabni.

A Kkt. azonban lehetővé teszi az üzemeltető számára, hogy - a törvényben meghatározott módon igazolt idegen használat esetén - mentesüljön a szabályszegés következményei alól.

Az elsőfokú bíróság helyesen értelmezte a Kkt. 51.§ (4) bekezdés b) pontjában foglaltakat, és a Kkt. 21/A.§ (2) bekezdését is, mivel nem állította, hogy a felperest adatszolgáltatási kötelezettség terhelte, és ennek elmaradása miatt került sor vele szemben szankció kiszabására. Ezzel szemben a felperes, mint üzemeltető számára a jogalkotó választási lehetőséget biztosít: vállalja, mint üzemeltető, hogy viseli a gépkocsijával elkövetett szabályszegés következményeit akkor is, ha ténylegesen nem ő vezette a gépkocsit, vagy él a törvényben biztosított jogával és megjelöli a törvényben kögens módon meghatározott tartalmú okiratban a szabályszegést elkövető személyét. A felperes miután ez utóbbi lehetőséggel - felhívás és kellő tájékoztatás ellenére - nem élt, az objektív felelősségre tekintettel nem mentesülhetett a következmények alól sem.

Az elsőfokú bíróság ítéletét kellő alapossággal indokolta, az alkalmazandó jogszabályokat helyesen értelmezte, a bizonyítékok értékelése okszerű és megalapozott volt.

A Kúria - miként korábbi ítéleteiben is - rámutat arra, hogy a jogalkotó világosan megfogalmazott akarata szerint nincs lehetőség arra, hogy az üzemeltető a használói minőség hiányában, a

használó pedig hozzátartozói minőségére tekintettel mentesüljön a felelősség alól, és így szankció nélkül maradjon a minden kétséget kizáróan megállapítható szabályszegés, melynek tényét a felperes keresetében nem vitatta.

Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervezstes felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képviselettel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A pervezstes felperes Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/ 1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékeljegyzési jog miatt le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére, melynek összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2013. március 27.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k. előadó bíró, Dr. Bögös Fruzsina s.k. bíró